

SKRIFTLIG FRÅGA E-0023/03

från Yves Piétrasanta (Verts/ALE), Marie Isler Béguin (Verts/ALE), Renzo Imbeni (PSE), Catherine Guy-Quint (PSE), Harlem Désir (PSE), Alonso Puerta (GUE/NGL), Gérard Onesta (Verts/ALE), Francis Wurtz (GUE/NGL), Alejo Vidal-Quadras Roca (PPE-DE), Charles Tannock (PPE-DE), Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE), Monica Frassoni (Verts/ALE), Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL), Pedro Marset Campos (GUE/NGL), Alexander de Roo (Verts/ALE), Didier Rod (Verts/ALE), Danielle Auroi (Verts/ALE), Paul Lannoye (Verts/ALE), Bart Staes (Verts/ALE), Caroline Jackson (PPE-DE), Struan Stevenson (PPE-DE), Theodorus Bouwman (Verts/ALE), Armando Cossutta (GUE/NGL), Nuala Ahern (Verts/ALE), Jan Wiersma (PSE) och Robert Goodwill (PPE-DE)
till rådet

Angående: Stöd till och åtgärder till förmån för Tjernobyloffren

När kärnkraftverket i Tjernobyl exploderade 1986 var detta den allvarligaste olyckan i kärnkraftens historia och alltsedan dess och för sekler framöver belastas i synnerhet de europeiska staterna Ukraina och framför allt Vitryssland, som redan drabbats hårt av en brutal ekonomisk, social och politisk omvandling, av ett fruktansvärt och förödande radioaktivt arv.

Det stora antalet direkta strålningsoffer bland invånarna och de 600 000 som kom för att röja upp på platsen för denna industriålderns stora tragedi måste hädanefter utökas med dem som av ekonomiskt trångmål eller brist på politisk visdom nödgats bo på eller återvända till olycksområdet.

Radionukleiderna cesium 137 och strontium 90, som är osynliga och dock allestädes närvarande och har en halveringstid på omkring 30 år, har för en överskådlig framtid kommit att förgifta 5 procent av marken i Ukraina och 23 procent av marken i Vitryssland, samma mark som den lokala befolkningen till följd av det svåra ekonomiska läget tvingas använda för jordbruk på självhushållningsbasis. Redan i dag utmärks situationen av att sköldkörtelcancer, leukemi och medfödda missbildningar blivit folksjukdomar samt av ett miljömord av aldrig förut skådat slag, som är långt värre än vad enskilda staters budgetar och hälso- och sjukvårdsväsen har resurser att klara av, i all synnerhet om det rör sig om stater som blivit arvtagare till sovjetstatens konkursbo. Vetenskapsmännen förutspår att det värsta fortfarande är på väg i fråga om ekologiska konsekvenser för ekosystemen och patologiska följdverkningar för dessa "Tjernobygenerationer".

Bland dessa vetenskapsmän märks professor V. B. Nesterenko¹, föreståndaren för Vitrysslands oberoende strålskyddsinstitut "Belrad". Han arbetar med banbrytande forskning kring sjukdomstillstånd som förorsakats av strålning och lägger ner all sin energi och alla de knappa resurser hans institut förfogar över för att utveckla ett sätt att följa upp och medicinskt behandla befolkningen i dessa strålningsförorenade regioner, trots de många svårigheter och den ansträngda situation som råder i Vitryssland.

- Instämmer rådet med att man inför ett sådant mänskligt drama och inför den utmaning i fråga om behov och resurser inte kan ta det politiska läget i Vitryssland som en förevändning för att friskriva sig eller ens distansera sig från det ansvar Europeiska unionen har för att ge humanitärt och medicinskt bistånd till detta europeiska folk, utan att det snarare är påkallat med ökade insatser och en ökad närvaro för att hjälpa detta lidande folk och dess oberoende vetenskapsmän och personal inom hälsovården?

- Vilka rekommendationer tänker rådet framlägga för kommissionen för att stöda institutet Belrad och dess föreståndare professor Nesterenko, såsom en uppföljning av de riktlinjer som rådets

¹ <http://www.fortunecity.com/boozers/vines/860/indexfr.htm>

företvarande ordförande Aznar¹ gått in för?

- Varför kan rådet inte hos kommissionen agera till förmån för att barn från Vitryssland, Ryssland och Ukraina inom ramen för EU:s sjuk- och hälsovårdsväsen skulle kunna få vistas i EU i syfte att få behandling?

¹ “Programmet Tacis skall användas som ett sätt att avhjälpa konsekvenserna av Tjernobyl. Dessa åtgärder (inom Tacis) skall genomföras inom det civila samhällets ram, med tanke på att de bilaterala relationerna mellan Europeiska unionen och Vitryssland, sådana de nu ser ut, inte gör det möjligt att genomföra några samarbetsprogram tillsammans med regeringen eller förvaltningen i Vitryssland” (30 april 2002).